

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] noget at gøre med paa nuværende Tidspunkt.

Jeg har nævnt i Fremsættelsestalen, at kunde der bruges Midler til Mekanisering og Forbedring, saa er det naturligt at anvende Midler dertil, og skal Midlerne fremskaffes, maa der ogsaa findes en Udvej dertil. Jeg er i det lykkelige Tilfælde, at jeg ikke har slaaet Aktiekurserne hverken for disse eller andre Aktier efter i de sidste Maaneder eller i det sidste halve Aar, men jeg forstaar af Udtalelserne i Dag, at Sukkerfabrikkernes Aktier staar i en Kurs af 175, og det vil sige, at hvis man har købt en Aktie i Gaar, saa vil man, som Udbyttet har været hidtil, faa 4 pCt. af sine Penge, og saa længe Forholdene er, som de er, kan det vel ikke være saa forfærdelig voldsomt, naar man sætter Penge i det, vi alle er saa glade for, det, vi her i Landet kalder det danske hvide Guld.

Sukkerprisen 41 Øre, som er anført i Lovforslaget, er Engrosprisen, men Produktionsprisen ligger vist omkring 70 Øre, maaske mere. Det er jo et voldsomt Tilskud til det forbrugende Publikum i Danmark, til den danske Husmoder, til den danske Befolkning, og det skal selvfølgelig ind paa en anden Maade. Man havde, fordi der i de første Aaringer var Overskud i Sukkerfonden, haabet, at Ordningen skulde kunne hvile i sig selv, men i de senere Aar er det gaaet i den modsatte Retning. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var inde paa, at man kunde sige, at rundt regnet gik det lige op med Forbrugsskatterne, med de ekstraordinære Skatter paa Sukker og Chokolade og de Ting, som fremstilledes deraf, og det er for saa vidt rigtigt, men der er bare den lille Fejl derved, at disse Forbrugsskatter gaar ind i den danske Stats almindelige Budget, hvorimod Tilskuddet, om jeg saa maa sige, til Forbrugerne, altsaa Differencen mellem Produktionsprisen og disse 41 Øre engros — jeg ved ikke, hvor meget Husmødrene giver —, gaar ind i en Pulje, saa man kan ikke sige, at det ene dækker det andet, selv om Tallene paa nærværende Tidspunkt efter det, vi nu ved om det forløbne Aar, saa nogenlunde er de samme.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og ogsaa andre ærede Talere var enige i, at det gjaldt om at dyrke det størst mulige Areal, og deri er jeg fuldstændig enig, og jeg er ogsaa enig i, at det er en vanskelig Dyrkning, vanskeligere end saa mange andre. Det er vanskeligt med de Sæsoner, der er. Det er pløret og grimt om Efteraaret,

naar Optagningen og Hjemkørselen skal finde Sted, og jeg tror at være vidende om, at i alt Fald de fleste Sukkerroedyrkere, som skal bruge fremmed Arbejdskraft, er mere ængstelige for ikke at faa Roerne taget op og kørt bort end for, om de faar en Ubedydelighed mindre end ønsket for selve Produktet, men jeg haaber, at Dyrkerne trods alt vil have Mod nok til at tegne det størst mulige Areal, om end jeg er klar over, at der kan være andre Maader, paa hvilke det maaske er mere enkelt for Dyrkerne at faa den danske Jord udnyttet.

Det er meget vigtigt for os og har været det i disse Aar, navnlig af Hensyn til den Eksport, der hidtil har været — og vi har jo ikke Grund til at tro andet, end at den i hvert Fald vil holde sig næste Aar — til vore skandinaviske Brødrelande, der i høj Grad har manglet denne Artikel. Vi har ogsaa faaet udmærkede Ting deroppe fra, som vi manglede — det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen var inde paa det. Jeg mener derfor ikke, der er nogen som helst Tvivl om, at det vil være godt for vort Land at faa saa store Arealer dyrket som vel muligt. Det er nævnt her i Dag, at Sukkerroearialet har været en hel Del højere oppe; det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var den sidste, der omtalte det. Vi har været langt nede. Der var et lille Fremskridt i Fjor paa maaske 10 pCt., og det var kun et Gode. At det saa samtidig var et godt Høstaar, kan vi kun alle sammen være glade for.

Jeg skal gerne efterkomme de Henstillinger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og ogsaa i nogen Grad af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, om at huske, hvis jeg har med Sagen at gøre til næste Aar, at der kommer mere fyldige Bemærkninger til Lovforslaget, idet jeg erkender, at det har sin Bekvemmelighed og sin praktiske Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Tholstrup udtalte et Ønske om, at Lastbilindførselen til Landet blev givet fri, at der skulde være Frihed for den Køberinteresse der var med Hensyn til disse Vogne, som i høj Grad skulde bruges til Roekørselen, og at vi altsaa skulde kunne tage ubegrænset ind i Landet af disse Vogne. Ja, det var jo dejligt, hvis vi var naaet til det Punkt, men jeg ved ikke, hvor den udenlandske Valuta, som skulde bruges dertil, er at faa fat i.

Hvad angaar Ophævelsen af Benzinskatten, kan jeg kun sige dette, at det Spørgsmaal sorterer ikke under mig.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte, at jeg i Fjor lovede at ville fremsætte et Sukkerlovsforslag i